

myndighedens indehaver, gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvis ganske særlige grunde taler derfor.

I tilfælde, hvor barnet tidligere har haft en opholdstilladelse efter reglerne om familiesammenføring med børn, som er bortfaldet efter reglerne herom i udlændingeloven, kan tilladelse til familiesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, kun gives, hvis hensynet til barnets tarv taler derfor, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 13.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger (s. 36), vil der i tilfælde, hvor hensynet til barnets tarv taler for meddelelse af opholdstilladelse, men hvor barnets forældre ikke ønsker, at barnet skal vende tilbage til Danmark – hvorfor betingelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, om at barnet skal bo hos forældremyndighedens indehaver, ikke er opfyldt – skulle meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

En ansøgning om opholdstilladelse vil i sådanne sager skulle indgives af barnet selv eller eventuelt en repræsentant for barnet.

Spørgsmål 53:

Indebærer lovforslagets forslag vedrørende genopdragelsesrejser efter ministerens opfattelse en forskelsbehandling mellem danske og udenlandske statsborgere?

Svar:

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 16, har regeringen taget initiativ til en række tiltag mod genopdragelsesrejser, der finder anvendelse i forhold til såvel danske som udenlandske statsborgere.

Lovforslaget omfatter tiltag på udlændingelovens område. Lovforslaget omfatter derfor i sigens natur ikke børn, der er danske statsborgere.

Diskrimination i EU-retten og international ret defineres som forskelsbehandling af personer i sammenlignelige situationer, der ikke har en saglig eller rimelig begrundelse.

Forbudet mod diskrimination kan dermed udtrykkes som et forbud mod vilkårlig forskelsbehandling, mens visse typer af forskelsbehandling som følge af deres rimelighed og proportionalitet kan betegnes som legitim forskelsbehandling.

Efter regeringens opfattelse indebærer hensynet til barnets tarv, herunder hensynet til barnets personlige frihed og sikkerhed, at det er nødvendigt at tage ganske vidtrækkende lovgivningsmæssige skridt med henblik på formå forældre til ikke at sende deres børn på genopdragelsesrejser.

Initiativer, der sigter mod at begrænse genopdragelsesrejser – af hensyn til barnet og af integrationsmæssige årsager – er utvivlsomt saglige og rimelige og efter regeringens opfattelse nødvendige for effektivt og målrettet at forhindre denne praksis.

Hertil kommer, at reglerne om familiesammenføring med børn gælder generelt uden hensyntagen til forældrenes eller børnenes nationale eller etniske oprindelse m.v. Der vil således i hver enkelt sag skulle foretages en individuel vurdering af, om betingelserne for familiesammenføring med et barn er opfyldt. Ved denne vurdering lægges der ikke vægt på hverken parternes nationale eller etniske oprindelse.

Spørgsmål 56:

Har andre lande, som Danmark normalt sammenligner sig med, aldersgrænser for familiesammenføring med mindreårige børn? Hvad er i bekræftende fald kriterierne og formen herfor?

Svar:

Østrig og Tyskland har i deres nuværende nationale lovgivning i visse tilfælde opstillet en anden aldersgrænse end 18 år for familiesammenføring med børn.

I Østrig har ugifte børn op til det fyldte 18. år som udgangspunkt adgang til familiesammenføring med forældre bosiddende i Østrig. Som hovedregel skal den mindreårige dog have indgivet ansøgning om familiesammenføring inden for et år efter, at forældrene, som der søges familiesammenføring med, første gang er blevet meddelt opholdstilladelse med henblik på varigt ophold. Hvis ansøgningen indgives senere, skal ansøgningen om familiesammenføring være indgivet, inden barnet fylder 15 år. Sidstnævnte gælder under alle omstændigheder, såfremt den af forældrene, som der søges familiesammenføring med, har bosat sig permanent i Østrig inden den 1. januar 1998.

I Tyskland kan mindreårige ugifte børn meddeles opholdstilladelse, hvis visse nærmere an-